

ani žádné vady řízení, k níž by soud hleděti musil, a bylo tedy stížnost, pokud se obrací proti tomuto bodu naříkaného rozhodnutí, uznati za bezdůvodnou.

Stížnost uplatňuje konečně též, že naříkané rozhodnutí, pokud jím bylo zamítnuto odvolání stěžovatelovo proti suspensi stěžovatelově s úřadu a příjmů okresní školní radou nařízené a zemskou školní radou v cestě instanční potvrzené, jest v odporu se zákonem, poněvadž stěžovatel byl suspendován teprve po 3 týdnech po svém prohlášení, dle něhož nechce se více přeložení do Rybářů podrobiti. Rozpor se zákonem jest dán prý proto, poněvadž dle § 48 zákona ze dne 19. prosince 1875 č. 48 z. z. jest suspense jenom tehdy přípustná, když toho vyžaduje vážnost stavu učitelského, že však v takovémto případě suspense musí býti nařízena ihned.

Nejvyšší správní soud nemohl se však přikloniti k názoru stěžovatelovu, že suspense školním úřadem v daném případě teprve po nějaké době po opuštění služebního místa nařízená byla nezákonná, neboť v § 48 se toliko nařizuje, že okresní školní rada má naříditi suspensi s úřadu a příjmů s ním spojených na čas konkursu na jmění, vyšetřování soudního nebo disciplinárního, když vážnost stavu učitelského vyžaduje, aby vyšetřovaný na čas vyšetřování byl ze služby bez prodlení odstraněn.

Tím vyslovil zákon především zásadu, že učitelská osoba, proti které bylo zavedeno disciplinární neb soudní vyšetřování, musí snášeti zmíněnou suspensi po dobu vyšetřování bez újmy příslušících jí právních prostředků.

Jestliže se pak dále školnímu úřadu nařizuje, aby suspensi uvalil, vyžaduje-li vážnost stavu učitelského okamžitěho odstranění ze služby, jest tím jenom vysloveno, že není zapotřebí s odstraněním vyšetřovaného učitele vyčkávati, až soudní neb disciplinární vyšetřování bude skončeno a rozsudek neb disciplinární nález vydán. Nutnost, aby ve vyšetřování se nalézající učitel v zájmu vážnosti stavu učitelského ze služby školní byl odstraněn — kterouž posuzuje školní úřad dle svého uvážení — může dle povahy deliktu nastati ihned, když vešel čin učiteli za vinu kladený ve známost, nutnost tato může však právě tak dobře nastati teprve v dalším průběhu vyšetřování. Názor stížností zastávaný, že školní úřad pozbyl práva na uvalení suspense, jestliže opomenul toto opatření učiniti zároveň při zavedení disciplinárního vyšetřování, jest tedy neudržitelný.

Uváživ, že výměr trestu obsažený v naříkaném rozhodnutí opírá se o výrok o vině, kterým byl stěžovatel uznán vinným všemi čtyřmi jemu za vinu kladenými disciplinárními delikty (svémocným opuštěním služebního místa, podáváním dvou protestů a nezdvořilostí vůči nadřízenému školnímu úřadu), že však výrok o vině ohledně podávání protestů nebyl uznán za odůvodněný zákonem, musil nejvyšší správní soud naříkané rozhodnutí zrušiti, i pokud obsahuje výrok o trestu, což má za následek, že žalovanému úřadu náleží, aby nyní disciplinární trest vyknuš na podkladě nezrušených částí svého výroku o vině stěžovatelově.

Č. 401.

Zabírání bytů: Není tu zmatku, byly-li nález zabírací a rozhodnutí o odporu určené manželům jako spolumajitelům domu doručeny

pouze manželovi, pokud o něm lze uplatnit právní domněnku dle § 1238 o. z. o.

(Nález ze dne 3. května 1920 č. 2650.)

V ě c: František a Emilie Komárkovi v Kuklenách proti okresní správě politické v Hradci Králové stran zabránění dvou místností.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

D ů v o d y: Za platnosti vládního nařízení ze dne 21. ledna 1919 č. 38 sb. z. a n. zabrala obec výměrem jen prvému ze stěžovatelů doručeným v domě stěžovatelů čp. 124 v Kuklenách v přízemí byt o dvou místnostech, neuvádějíc, ze kterého z důvodů v § 6 cit. nařízení uvedených zabránění se děje. Okresní správa politická v Hradci Králové zamítla dne 12. února 1920 odpor prvního ze stěžovatelů a odůvodnila zabránění ustanovením § 6, odst. 8 citovaného nařízení.

Nejvyšší správní soud o stížnosti uvážil takto:

Pokud stížnost vytýká zmatečnost, ježto ani nález zabírací ani rozhodnutí naříkané nebyly doručeny spolumajitelce domu, stěžovatelce Emilii Komárkové, není tato námitka důvodnou, neboť dle § 91 ob. zák. obč. manžel má povinnost manželku ve všech případech zastupovati a dle § 1238 ob. zák. obč. platí právní domněnka, že manželka svěřila manželovi správu svého jmění, pokud sama tomu neodporovala, což stížnost nevrdí.

Také nejedná se o věc, jež by vyžadovala speciální plné moci, nebo v níž by nařízeno bylo výslovně zákonem doručení k vlastním rukám.

Naproti tomu byla jiná námitka vadnosti řízení shledána důvodnou. Ze spisů jest totiž jen patrné, že byla provedena obchůzka; co však při ní bylo zjištěno, byly-li strany slyšeny čili nic, není ze spisů patrné. Také okresní správa politická nedala před svým rozhodnutím provést žádného šetření.

Není dále vyšetřen ani počet a jakost místností obytných v domě čp. 124 v Kuklenách, ani počet osob je obývajících, takže schází jakýkoliv podklad pro přezkoumání naříkaného rozhodnutí. Trpí tudíž administrativní řízení podstatnými vadami, jež činí nutným zrušení naříkaného rozhodnutí dle § 6 zák. o správním soudě.

Č. 402.

O b e c n é š k o l s t v í (Č e c h y): I. * Otázka, vyžaduje-li toho ohled na »snadnější návštěvu« školy, aby byl školní obvod jinak vymezen, než hranicemi místní obce (§ 9 zák. ze dne 19. února 1870 č. 22 z. z. čes.), jest otázkou skutkovou. Pro posouzení této otázky jsou směrodatny toliko poměry komunikační. — II. * Pro přeměnu expositury v samostatnou školu obecnou jest dle § 3 zák. o zřizování škol ze dne 19. února 1870 č. 22 z. z. čes. směrodatnou jedině okolnost, zdali prostředky konkurenčních činitelů postačují ku krytí dotyčného nákladu. Přeměnu stávající expositury jest považovati za zřízení školy nutné.